

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **V. V. H.**, zastoupeného JUDr. Vladimírem Jablonským, advokátem se sídlem Praha 1, 28. října 1001/3, proti žalovanému: **Finanční ředitelství pro hl. město Prahu**, se sídlem Praha 1, Štěpánská 28, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 9. 2008, č. j. 10 Ca 326/2007 - 30,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 24. 8. 2007, č. j. 13836/07-1400-108216 (dále jen „napadené rozhodnutí“), žalovaný zamítl odvolání žalobce proti výzvě k zaplacení daňového nedoplatku ve výši 33 840 Kč v náhradní lhůtě, vydané Finančním úřadem pro Prahu 5 dne 13. 9. 2006, pod č. j. 344132/06/005964/8461,

Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce u Městského soudu v Praze žalobou, který ji usnesením ze dne 9. 9. 2008, č. j. 10 Ca 326/2007 - 30, odmítl. Proti tomuto usnesení brojí žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí městského soudu vzešlo [§ 102 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)] a splňuje i podmínku obligatorního zastoupení advokátem podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. Kasační stížnost byla nicméně podána v blanketové formě s pouhým výčtem kasačních důvodů a odkazem na ustanovení § 103 odst. 1. písm. a), d), e) s. ř. s. Městský soud tedy usnesením ze dne 7. 10. 2008, č. j. 10 Ca 326/2007 - 38, vyzval podle ustanovení § 37 odst. 1, 3, 4 a 5, § 106 odst. 1 až 3 a § 108 odst. 1 s. ř. s. právního zástupce stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení písemně odstranil nedostatky kasační stížnosti, a sice aby uvedl v jakém rozsahu a z jakých důvodů je rozhodnutí napadáno; současně byl právní zástupce stěžovatele poučen o následcích neodstranění vad kasační stížnosti v zákonné lhůtě.

Podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. platí, že v případě, že kasační stížnost nemá všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. O odstranění vad tímto způsobem se postará podle ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. předseda senátu krajského soudu, proti jehož rozhodnutí kasační stížnost směřuje, a to postupem podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. Předseda senátu vyzve podatele k opravě a odstranění vad podání a stanovení

k tomu lhůtu. (zde viz speciální ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s.). Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek.

Jak již bylo výše uvedeno, městský soud vyzval stěžovatele prostřednictvím jeho právního zástupce k odstranění nedostatků kasační stížnosti usnesením ze dne 7. 10. 2008, které bylo právnímu zástupci prokazatelně doručeno dne 10. 10. 2008. Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená výzvou počala běžet dnem následujícím po dni doručení, tj. 11. 10. 2008. Podle odstavce druhého téhož ustanovení lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli, nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den (§ 40 odst. 3 s. ř. s.). Lhůta tedy uplynula v pondělí 10. 11. 2008. Stěžovatel do tohoto data a ani později kasační stížnost podle výzvy soudu nedoplnil, tj. neuvedl zákonné náležitosti kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s., ač byl o následcích marného uplynutí lhůty řádně poučen.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku městského soudu odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., neboť nebyly splněny podmínky řízení a přes výzvu soudu nebyly odstraněny; kasační stížnost tak nebyla projednatelná a v řízení o ní nebylo lze pokračovat.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. ledna 2009

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu